

РЕШЕНИЕ

Номер: 31 , 18.01.2019г., гр.Исперих

В ИМЕТО НА НАРОДА

ИСПЕРИХСКИ РАЙОНЕН СЪД

На двадесет и първи декември през 2018 година,
в публично заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Юлияна ЦОНЕВА

Секретар: Наталия Тодорова,

Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 736 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.422 във вр. с чл.415, ал.1 от ГПК.

Постъпила е искова молба "Банка ДСК" ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София 1036, район Оборище, ул."Московска" № 19, представлявано заедно от Главен изпълнителен директор В М С, ЕГН-***** и изпълнителен директор Д Н Н, ЕГН-*****, действащи чрез упълномощен юрисконсулт С.П.П., *съдебен адрес:***, против С.С.П., ЕГН-***** ***, като моли съда да постанови решение, с което да признае за установено съществуването към 10.10.2017г. на парично вземане на Банката, произтичащо от Договор за издаване и обслужване на кредитна карта от 15.10.2015г., сключен с ответницата С.С.П., ЕГН-*****, за следните суми:

- 903.59 (*деветстотин и три лева и 59 ст*) лева – главница, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 10.10.2017г. до изплащане на вземането;

- 112.32 (*сто и дванадесет лева и 32 ст*) лева – дължима такса,

- 350.37 (*триста и петдесет лева и 37 ст*) лева – неплатена редовна лихва за периода от 20.02.2016г. до 09.10.2017г.,

- 0.13 (*нула лева и 13 ст*) лева – лихвена надбавка за забава върху просрочена главница за периода от 09.10.2017г. до 09.10.2017г., както и разноските по воденото заповедно производство за същите вземания, а именно: - заплатена ДТ в размер на 27.33 (*двадесет и седем лева и 33 ст*) лева и дължимо възнаграждение за юрисконсулт в размер на 130.00 (*сто и тридесет*) лева. Претендира за направените разноси по настоящото исково производство. В исковата молба се твърди, че по силата на Договора за издаване и обслужване на кредитна карта, ищцовото дружество е предоставило на длъжника С.С.П. кредит в размер на 1 000.00 (хиляда) лева, усвоен чрез теглене от АТМ (от кредитна сметка на ответницата-кредитополучател). Поради допуснатата забава в плащанията на минималната сума за револвиране, е изпратена до длъжника Нотариална покана чрез Нотариус рег. № 254 с район на действие РС-гр.Исперих, с която длъжникът е уведомена за превръщане на кредита в предсрочно изискуем. Нотариусът е удостоверил отказ от страна на длъжника да получи поканата. При горните обстоятелствата, въз основа на извлечение от счетоводните си книги, Банката предприела постъпки и по реда на чл.417 от ГПК се снабдила по ч.гр.д.№ 872/2017г. на РС-гр.Исперих със Заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист за претендираните парични вземания. Образувала и изп.дело № 571/2017г. при ЧСИ Д Д, рег.№ 762 с район на действие Окръжен съд-гр.Разград. Тъй като длъжникът не е намерена на установения по делото постоянен и настоящ адрес ***, е извършено от ДСИ връчване на Заповедта за изпълнение при условията на чл.47, ал.7 във вр. с ал.5 от ГПК, поради което и по указание на съда, дадено по реда чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.4 от ГПК, ищецът депозира в срок настоящия иск за установяване на вземането си. Моли да бъде оставена в сила издадената Заповед за незабавно изпълнение от 10.10.2017г. и издаденият въз основа на нея изп.лист от 12.10.2017г. по ч.гр.д.№ 872/2017г. на РС-гр.Исперих по отношение на претендираните парични вземания. Твърди, че на 06.07.2018г., т.е. в хода на настоящото съдебно производство (отпочнало като Заповедно производство по ч.гр.д.№ 872/2017г. по описа на РС-гр.Исперих), спорното вземане на Банката срещу длъжника С.С.П. е цедирано на „ОТП Факторинг България“ ЕАД,

ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Княз Ал.Дондуков“ № 19, ет.2, представлявано от изпълнителен директор Илка Димова-Мазгалева - приобретател на спорното вземане по Договор за покупко-продажба на вземания (цесия) от 06.07.2018г.

В срока за писмен отговор на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, ответницата С.С.П., ЕГН-***** ***, редовно уведомена при условията на чл.44, ал.1, изр. последно от ГПК (поради отказ от нейна страна да ѝ бъдат връчени съдебните книжа), не представя отговор, не заявява становище по иска, не прави искания и възражения, не сочи доказателства. В съдебно заседание, редовно призовавана, не се явява и не е поискала разглеждане на делото в нейно отсъствие.

Конституираната в процеса, на основание чл.226, ал.2 във вр. с ал.1 от ГПК, трета страна „ОТП Факторинг България“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Княз Ал.Дондуков“ № 19, ет.2, представлявано от изпълнителен директор Илка Димова-Мазгалева - приобретател на спорното вземане по Договор за покупко-продажба на вземания (цесия) от 06.07.2018г., за да помага на ищцовата страна - прехвърлител на вземането „Банка ДСК“ ЕАД-гр.София, не ангажира становище. В съдебно заседание се явява представител и претендира за уважаване на иска.

Съдът, като съобрази горното, счита, че са налице законовите предпоставки за постановяване на НЕПРИСЪСТВЕНО РЕШЕНИЕ по чл.239, ал.1, т.1 и т.2 от ГПК, без да мотивира същото по същество:

На ответницата С.С.П., ЕГН-***** са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа, вкл. и неподаването на писмен отговор на исковата молба, и от неявяването ѝ в съдебно заседание. Указания в този смисъл са дадени с Определение на съда от 17.09.2018г. при връчване на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, съобщението за което ответницата е отказала да получи и при условията на чл.44, ал.1, изр.последно от ГПК, отказът на получателя не засяга редовността на връчването, както и впоследствие е предупредена с призовката, изпратена на 15.11.2018г. за насроченото съдебно заседание на 21.12.2018, получена лично от ответницата на 23.11.2018г., удостоверено с подписа ѝ върху разписката за връчване. Ето защо съдът приема, че са изпълнени условията на чл.239, ал.1, т.1 от ГПК.

Налице са и предпоставките на чл.239, ал.1, т.2 от ГПК. Сочените в исковата молба обстоятелства се подкрепят от събраните в хода на делото писмени доказателства и назначената съдебно-счетоводна експертиза, която в заключението, депозирано с вх.№ 4758 от 13.12.2018г. установява като дължими по основание и размер на всички претендирани по делото вземания на ищеца срещу ответницата, произтичащи от възникналото между тях договорно правоотношение по Договор за издаване и обслужване на кредитна карта от 15.10.2015г.

При преценка на обсъжданите доказателства, съдът счита, че може да се направи обоснован извод за вероятната основателност на иска, предявен на основание чл.422 от ГПК, за съществуване на претендираните от ищеца срещу ответницата парични вземания – непогасена главница, неплатена редовна лихва, лихвена надбавка за забава и дължими такси. В своето основание претендираните вземания са доказани, а с оглед констатациите на обсъжданото експертно заключение и предвид липсата на други конкуриращи доказателства относно размера на тези вземания, то същите се явяват доказани и в размера, в който са претендирани за установяване и за който е издадена заповедта за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК по ч.гр.д.№ 872/2017г. на РС-гр.Исперих.

Ищцовата страна е направила изрично искане за постановяване на неприсъствено решение, съобразно изискванията на чл.238, ал.1 от ГПК. Същото искане е поддържано и от конституираната в процеса, на основание чл.226, ал.2 във вр. с ал.1 от ГПК, трета страна „ОТП Факторинг България“ ЕАД-гр.София, ЕИК *****.

Ищецът е поискал в петитума на исковата молба да бъде установено и вземане, представляващо направените разноси по развилото се заповедно производство по цитираното горе ч.гр.д.№ 872/2017г. на РС-гр.Исперих, което е недопустимо. Разноските в заповедното производство представляват последица от уважаване на заявлението и са изрично разграничени от задължението на длъжника в съдържанието на заповедта за изпълнение. Присъдените със заповедта за изпълнение разноси за заповедното производство не се включват в предмета на

установителния иск по чл.422 във вр. с чл.415, ал.1 от ГПК, а представляват законна последиците от уважаването, респективно отхвърлянето на иска. В този смисъл е Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК, т.10в.

В исковия процес разпределението на отговорността за разноски няма характер на самостоятелно съдебно предявено притезание. В преценката за присъждане на тези разноски съдът приема, че ищцовата страна е доказала направени такива в общия размер от 350.00 лева, включващи: заплатена ДТ при завеждане на делото в размер на 200.00 лева, от които 27.33 лева са заплатени в заповедното производство (при образуване на ч.гр.д.№ 872/2017г. на РС-гр.Исперих) и 172.67 лева - заплатени при завеждане на исковото производство по настоящото дело, както и 150.00 лева – заплатено възнаграждение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза. В заповедното производство е присъдено и възнаграждение за юрисконсулт в размер на 130.00 лева. В настоящото производство не е претендирано възнаграждение за юрисконсулт. Предвид изхода на делото така претендираните разноски по производството следва да бъдат присъдени в доказани им размер, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, съразмерно на уважената част от исковете, т.е. изцяло.

Воден от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422 във вр. с чл.415, ал.2 от ГПК, по отношение на ответницата С.С.П., ЕГН-***** ***, съществуването към 10.10.2017г. на парично вземане на "Банка ДСК" ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София 1036, район Оборище, ул."Московска" № 19, представлявано заедно от Главен изпълнителен директор В М С, ЕГН-***** и изпълнителен директор Д Н Н, ЕГН-***** (съдебен адрес: ***), произтичащо от Договор за издаване и обслужване на кредитна карта от 15.10.2015г., сключен с ответницата С.С.П., ЕГН-***** , за следните суми:

- 903.59 (деветстотин и три лева и 59 ст) лева – главница, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 10.10.2017г. до изплащане на вземането;
- 112.32 (сто и дванадесет лева и 32 ст) лева – дължимата такса,
- 350.37 (триста и петдесет лева и 37 ст) лева – неплатена редовна лихва за периода от 20.02.2016г. до 09.10.2017г. и
- 0.13 (нула лева и 13 ст) лева – лихвена надбавка за забава върху просрочена главница за периода от 09.10.2017г. до 09.10.2017г.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, С.С.П., ЕГН-***** ДА ЗАПЛАТИ на "Банка ДСК" ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София 1036, район Оборище, ул."Московска" № 19, представлявано заедно от Главен изпълнителен директор В М С, ЕГН-***** и изпълнителен директор Д Н Н, ЕГН-***** :

- сумата от 157.33 (сто петдесет и седем лева и 33 ст) лева – направени разноски по заповедното производство по ч.гр.д.№ 872/2017г. на РС-гр.Исперих и
- сумата от 322.67 (триста двадесет и два лева и 67 ст) лева – направени разноски по настоящото исково производство.

Неприсъственото решение не подлежи на обжалване (чл.239, ал.4 от ГПК).

ДА СЕ ПРИЛОЖИ препис от решението към ч.гр.д.№ 872/2017г. на РС-гр.Исперих с оглед на правните последици по чл.416 от ГПК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: